

Elke maand brengen we met een kleine reportage vrijwilligers van onze wijkgemeente in beeld. Deze keer:

De Diaconie

Maandagmiddag 23 september, 13.00 uur

Op de Gouwe kom ik een minibieb tegen in de voortuin van Dick Rovers. Een houten kastje in de voortuin, vol met boeken die passanten kunnen meenemen.

Bij binnenkomst complimenteer ik Dick met de minibieb. Dick vertelt me dat zijn dochter en schoonzoon dit in elkaar hebben gezet. Zo'n minibieb past ook goed bij het levensmotto van het gezin: 'omzien naar elkaar', en dat is nu ook volgens Dick de kern van kerk-zijn en is, kort-door-de-bocht, ook de missie van de Diaconie.

Even voorstellen....

Dick Rovers is voorzitter van de werkgroep Diaconie van de Petrakerk. Dick en ik kennen elkaar al jaren. Onze zonen zaten bij elkaar in de klas en we hebben ontelbare keren voor dag en dauw op zaterdagochtend met een plastic bekertje verse filterkoffie langs het voetbalveld gestaan. Inmiddels zien we elkaar minder vaak, en om die reden leek het me leuk om hem weer eens te spreken, en meer in het bijzonder over zijn werkzaamheden voor de Diaconie.

Dick heeft overigens op veel plekken gewoond, maar blijft een echte Zaankanter. Met alle bijbehorende karaktereigenschappen. En één daarvan is maatschappelijke betrokkenheid. En die past goed bij zijn werkzaamheden voor de Diaconie.

De werkgroep

De werkgroep Diaconie van de Petrakerk bestaat uit Alina Keijman, Eveline Veenhof, Harriëtte Notenbomer, Diederik Blok en Dick Rovers. Samen met de Diaconie van de Open Hof vallen deze werkgroepen onder het 'college van diakenen'. Beide Diaconieën hebben vertegenwoordigers in dit college. Via de voorzitter is de Diaconie ook vertegenwoordigd in het bestuur (moderamen) van de Petrakerk.

De Diaconie kort samengevat

Op de website van de PGV staat het volgende: "Als Diaconie zijn we in de kerk en in de wereld geroepen tot de dienst van barmhartigheid en gerechtigheid, te delen wat aan gaven geschonken is, te helpen waar geen helper is en te getuigen van de gerechtigheid van God waar onrecht geschiedt." Een lange tekst die door Dick wordt vertaald naar wat voor hem de kern is van de Diaconie, namelijk 'omzien naar elkaar'. Kort en krachtig, zoals een Zaankanter betaamt.

Werkzaamheden

In het verleden richtte de Diaconie armenhuizen in voor mensen die buiten hun schuld dakloos waren. Tegenwoordig richt de Diaconie zich op het inzamelen van giften ten behoeve van hulpverleningsorganisaties in binnen- en buitenland. Internationale doelen worden bijvoorbeeld gecoördineerd

door Kerk in Actie, de organisatie voor hulpacties en ontwikkelingssamenwerking van de PKN. Maar de Diaconie ondersteunt ook mensen van zowel binnen de kerkgemeente als daarbuiten, óók financieel. Dit kan een structureel karakter hebben, maar ad-hoc hulpvragen komen ook bij de Diaconie terecht. Dick geeft aan dat een belangrijke voorwaarde is dat de Diaconie zichzelf geen inzicht verschaft in de financiële situatie van betrokkene(n): de (financiële) ondersteuning gebeurt volledig op basis van vertrouwen. Eerlijk gezegd vind ik dat bewonderenswaardig en ook wel mooi. Mensen die soms zo geïsoleerd leven, geen houvast hebben, en geen uitweg zien, verdienen ook zonder voorwaarden een toegestoken helpende hand.

De Diaconie is wel van plan om het huidige collectemoment anders in te vullen. Voor de Diaconie is het verzamelen van gelden voor armlastigen immers een belangrijke en wezenlijke taak. En daarmee is het collectemoment voor de Diaconie een evenzo belangrijk moment tijdens de kerkdienst. Dick geeft aan dat de bedoeling is dat in geval van 'bijzondere' collectes wat meer aandacht zal worden besteed aan het 'diaconale aspect'. "Het belang van omzien naar elkaar, en de betekenis die het heeft, is iets wat je niet vaak genoeg kan benadrukken", aldus Dick. Na dit gesprek kan ik hem daarin geen ongelijk geven.

Anekdoten? Geheimhouding!

Voor de diakenen is volstrekte geheimhouding vanzelfsprekend, en er komt dus niemand met een verhaal op de proppen.

Tot slot ... een oproep

Als ik Dick bedank, en naar buiten loop, kijk ik nog even in de minibieb van Dick en Carla. Ik vind een mooi boek en terwijl ik het boek uit het houten kastje neem, beloof ik dat ik een boek uit mijn eigen boekenkast in de minibieb terug zal zetten. In lijn met Dicks woorden: "Omzien naar elkaar". Het was een gezellig en inhoudelijk gesprek. Los van het ophalen van persoonlijke herinneringen van langs het voetbalveld, heeft de werkgroep Diaconie voor mij meer betekenis gekregen. Er zijn nog twee vacatures bij de Diaconie. En die moeten echt snel ingevuld worden, om het belangrijke werk van de Diaconie voort te kunnen zetten. Mocht er interesse zijn, neem dan contact op met een van de diakenen. Zij vertellen u/jou graag meer.

Rick Tigelaar

De Diaconie is eveneens verantwoordelijk voor het organiseren van collectes, en het (mee-) organiseren van, dan wel het bieden van ondersteuning aan projecten als Vastenactie en de Voedselbank. Ook de kerktaxi valt onder de verantwoordelijkheid van de Diaconie. En zelfs de ouderenmiddagen worden door de Diaconie georganiseerd. Twee voorbeelden waaruit blijkt dat de Diaconie niet alleen financieel ondersteunt, maar ook in bredere zin in de bres springt voor mensen die hulpbehoevend zijn, en mensen bij elkaar tracht te brengen.

Het collectemoment

Ik had er nooit zo bij stilgestaan, en dacht dat het nog een soort vergeten erfenis was uit het Coronatijdperk, die nog moest worden weggepoetst. Maar de collectezakken komen tijdens de kerkdienst toch echt niet meer terug, althans niet op korte termijn. Ergens wel jammer. Die paar minuten waren een moment om even kort bij te praten met je buren in de kerkbank, of even, weliswaar zittend, de benen te strekken.

Wilt u meeschrijven in ons team en zo ook gemeenteleden in beeld brengen, of wilt u ons uitnodigen? Stuur dan een mail aan Marije annastegenga@gmail.com of spreek ons aan:

Alice van Schuppen, Ariëtte Bouwmeester-Wijnveen, Rick Tigelaar, Marije Stegenga